

KERK & Leven

Weekblad van *Otheo*

PB-PP | B-331
BELGIE(N)-BELGIQUE

35 2024

WEEKKRANT
28 AUGUSTUS
JAARGANG 85
EDITIE 4330

P900720

AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

25 JAAR POOLSE GEMEENSCHAP

Even rust voor de bedevaarders. Een foto met Damian en Adrian

Bruggen van verbondenheid

Op zondag 1 september 2024 viert de Poolse gemeenschap vijftienvijftig jaar christelijke aanwezigheid in Leuven. Zo lang vieren zij al eucharistie in de Sint-Lambertuskerk te Heverlee en is deze plek een aantrekkingspool voor zoveel Poolse katholieken uit Leuven en de wijde omgeving. Wegens de werkzaamheden in de kerk moesten ook zij een paar jaar uitwijken. Monseigneur Jacek Grzybowski, een van de hulpbisschoppen van het bisdom Warschau, zal voorgaan in een plechtige eucharistie. Pater Damian Kopyto, vaste voorganger bij de Poolse vieringen in Heverlee en Schaarbeek, en regiodeken Patrick Maervoet, ondergetekende, zullen zeker al assisteren. Als een opstapje naar dat zilveren jubileum had ik de kans om vier dagen kennis te maken met de Kerk in Polen. Het werd voor mij na Lourdes een tweede bedevaart in vele opzichten.

Een Poolse paus

Het is natuurlijk een voorrecht wanneer je vier dagen met een persoonlijke gids op stap kunt gaan. De eerste twee dagen was dat Mariusz Amanowicz, spijfiguur en trekker van onze Poolse gemeenschap. Vroeg in de ochtend landde ik op de John Paul II International Airport van Krakow. Ik zal de plaatsnamen in dit artikel in het Pools vermelden. Krakow of Krakau is de oude Poolse hoofdstad. Dus stond er onmiddellijk een wandeling in het oude stadscentrum op het programma en een bezoek aan het voormalige koninklijk paleis.

Hier had ik medelijden met de overleden Poolse koningen die werkelijk geen rust kennen door de toevloed van toeristen. Krakow kent vele kerken en het viel onmiddellijk op dat enkele schilderijen steeds terugkwamen: een portret van paus Johannes Paulus II, Jana Pawla II, het schilderij van Jezus van de Goddelijke Barmhartigheid en de heilige zuster Faustina. Deze laatste was een Poolse zuster die verschillende visioenen kreeg waarin Jezus haar vroeg om hem te laten schilderen als beeld van Goddelijke Barmhartigheid. Net zoals je in de kerken van de regio Leuven overal een beeltenis van pater Damiaan vindt, vind je in alle Poolse kerken een of meerdere van deze recente 'lievelingsheiligen'. Dat werd nog meer duidelijk wanneer we het klooster van zuster Faustina en het sanctuarium sw Jana Pawla II in Lagiewniki, een eerste belangrijke bedevaartplaats en sanctuarium, bezochten. De eerste plek zal mij bijblijven door de prachtige moderne architectuur van de kerk, de tweede door magnifieke kleurrijke mozaïeken van vooral Bijbelse verhalen. Voor de rest stond de spiritualiteit rond de Barmhartigheid van Jezus en de verering van Johannes Paulus II centraal. Hoef ik nog uit de leggen waarom er een levensgroot schilderij van paus Johannes en een schilderij van de Goddelijke Barmhartigheid in de Sint-Lambertuskerk van Heverlee hangen? De

volgende dag zouden wij in Wadowice het geboortehuis van die paus bezoeken. Daarin is een heel modern en interactief museum ondergebracht. Zeker een aanrader. Tweemaal vonden wij een link met België. Terwijl de eerste een verwijzing is naar het bezoek van de paus, is de tweede het wapen waarmee een aanslag werd gepleegd op deze paus. Hierop is duidelijk te zien dat het bij FN in België werd gemaakt. Dat bezoek ronden we dan maar op een vredelievende wijze af: samen 'kremowka' eten, een gebak dat zoveel room bevat dat je cholesterol in de gevarenszone komt. Het was een lievelingsgebak van de paus.

Verstillen bij een dodencel

De eerste nacht verbleef ik in de pastorie van Oswiecim. In die gemeente groeide Mariusz op. Door het dorp rijden was zijn kindertijd en jeugd ophalen in en na de val van het communisme. Opgroeien met acht broers en zussen in een typische 'communistische' woonblok, de scholen waar hij les volgde, de plek waar hij in de zomer ging zwemmen, of de neergelaten slagbomen waar hij ramen van auto's poetste om toch een centje te verdienen, de plek waar Kasia, de liefde van zijn leven woonde... Het leven van vele mensen was niet eenvoudig en na de val van het communisme, waarin Johannes Paulus II eens te meer een belangrijke rol speelde, trokken velen naar het Westen op zoek naar welstand. Dat verklaart de grote aanwezigheid van Polen in ons land. Zo ook Mariusz en Kasia. Ze begonnen hier met niets. Terugkeren naar Oswiecim is voor Mariusz zijn moeder bezoeken, het graf van zijn vader, vrienden en familie opzoeken en wie weet er ooit terugkeren zoals goede vrienden van hen. Dat zal de toekomst uitwijzen. Polen is er ondertussen op vooruitgegaan. In Oswiecim plande ik zelf ook een bedevaart. Dat zal je onmiddellijk begrijpen wanneer ik schrijf dat de Duitse naam voor Oswiecim

Kasia, Weronica en Mariusz met vrienden voor de kerk van Maximiliaan Kolbe

Auschwitz is. We zochten de kampen van Auschwitz en Birkenau op. Daarover kan ik niet veel schrijven. Ik zou net zoals bij mijn bezoek veel stiltes moeten inlassen in mijn tekst. Hoe ver kan de waanzin van mensen gaan? Ik kan het niet laten om op deze plek de waanzin van Gaza eraast te leggen. Is dat ook geen genocide? Ik zie voor mij het spandoek van de studenten in de universiteitsstad Krakow weer. Het 'heiligste' moment is aan de dodencel van pater Maximiliaan Kolbe. Een grote kaars en gedenksteen markeert ze. Niets anders. Zijn levensverhaal raakte mij als kind al. Hij ruilde de plaats in van een jon-

ge huisvader die zou terechtgesteld worden. Als compensatie koos de Duitse commandant voor de hongerdood in een dodencel, eerder dan met een revolverschot. Het is heel betekenisvol dat de parochie en kerk van Oswiecim naar hem genoemd zijn. De kerk is trouwens in glasramen, schilderijen en relieken een mooi erbetoon aan deze heilige wiens gave van zijn leven in het spoor van Jezus van goddelijke betekenis werd.

Lees verder op pagina 3

Mariusz en zoon Antony zittend bij het graf van vader

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 1 september 2024

22ste zo dh jaar

10u. Viering

Voorganger: Pr Ghislain Kasereka
smm en Gaston Eysermans
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Eddy Van Espen
Orgel: Anna Rusakova

Zondag 9 september 2024

23ste zo dh jaar

10u. Viering

Voorganger: Gaston Eysermans
Lector: François Barrette
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.

1, 15 en 29 september

13 en 27 oktober

SINT-ANTONIUS

Zondag 1 september

23ste zondag door het jaar B

11 u. woorddienst met CD-muziek

Voorganger: Mirjam Van Lammeren
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Kaat Gorissen
Homilie: Mirjam Van Lammeren
Beelden: Leo Swinnen

Zondag 8 september

24ste zondag door het jaar B

11 u. woorddienst met CD-muziek

Voorganger: Myriam Neves
Assistent: Mieke Vanhooymissen
Lector: Kaat Gorissen
Homilie: Myriam Neves
Beelden: Leo Swinnen

Screensaver

Screensaver is een project van het bisdom Antwerpen waarbij de christelijke boodschap en het christelijke verhaal in bekende series en films naar voren wordt gebracht. Pastoor Bart Paepen stelt telkens in tien tot vijftien minuten een film of tv-serie voor waarin iets van christelijke blijde boodschap vindbaar is. Soms gaat het over een expliciete aanwezigheid, vaker is de evangelische inhoud minder opvallend.

Vandaag hebben we het over de serie 'The Crown'. De zoste eeuwse wereld wordt bekeken vanuit het oogpunt van één van de beroemdste families op aarde: de Britse koninklijke familie.

In het derde seizoen is er een episode over de boeiende relatie tussen wetenschap en religie: 'Moondust'. Juli 1969, het magische moment van de maanlanding. Het hoofdpersonage is prins Filip. Hij is duidelijk onder de indruk van het welslagen van deze onderneming. Dat ontketent een innerlijke crisis, waar de actie van de astronauten in fel contrast staat met het spreken en preken van de oude decaan, tijdens de zondagmis, hetgeen op de zenuwen werkt van de prins.

De koningin benoemt een jongere

decaan. Deze vraagt aan de prins om een retraitehuis te mogen oprichten op het koninklijk domein, hetgeen wordt toegestaan. Uit nieuwsgierigheid neemt de prins deel aan een sessie. Daar verliest hij zijn geduld en spreekt harde woorden over het gebrek aan 'verwezenlijking'. Wanneer de astronauten op bezoek komen in Buckingham Palace, staat hij er op, om de astronauten persoonlijk te spreken. En hij heeft zijn vragen klaar. Eén ervan is: heeft de mens een bestemming die verder gaat dan deze planeet? Echter, de astronauten zijn helemaal niet bezig met deze vragen. De prins is teleurgesteld. Hij keert terug naar het retraite-centrum en geeft toe dat hij zich in een persoonlijke crisis bevindt. Hij verklaart dat hij zijn geloof verloren heeft.

De maanreis, die een zinnebeeld was van betekenisvol leven, verwordt tot een leeg en betekenisloos gebeuren. In zaken die van levensbelang zijn kan de wetenschap geen soelaas bieden. Hij keert terug naar het retraite-centrum Saint Georges, waar hij uiteindelijk zingeving vindt. Decaan Woods en de prins bleven vrienden voor het leven. (Wilfried)

Die tijd van het jaar

Ik weet niet of het een kwestie van geur of van licht is. Maar iedereen herkent het. Op een ochtend kom je buiten en dan weet je het opeens: de zomer loopt op zijn einde, het ruikt naar het begin van het nieuwe schooljaar, er hangt iets van herfst in de lucht.

En met een klap schieten dan de bijhorende gevoelens naar boven: mijn eeuwige spijt om het einde van die lange periode van vrijheid als kind. Hoe ik er als een berg tegenop zag om weer een heel schooljaar uren per dag in een groep te moeten functioneren. En vooral de onvermijdelijkheid van dat alles. Dat komt bij mij nog elk jaar terug als ik eind augustus de ochtendlucht op mijn huid voel.

Veel mensen hebben herinneringen die sterk samenhangen met de tijd van het jaar. De dood van een geliefde komt telkens weer boven als het licht op dezelfde manier over de huizen strijkt. Toen alle bomen blaadjes kregen en jouw hart vol

was van dorre pijn. Als de grond onder je voeten knerpt van de eerste vorst en je met een schok weer denkt aan dat jaar toen je met dezelfde gevoel onder je voeten één van je ouders naar het ziekenhuis bracht, voor het laatst.

In de loop van de jaren verdwijnen er veel concrete herinneringen uit je geheugen. Dat is misschien maar goed ook. Maar de herinneringen in je lijf zijn veel taaier. Misschien blijven die wel tot op het laatst. Daarom kun je ook – lang nadat je verstandelijke vermogens met de noorderzon vertrokken zijn – nog volop genieten van een warme omhelzing, van zoete chocola of van fijne muziek. Dat zit immers allemaal in je lijf. Hoe ouder we worden, hoe belangrijker het dus is om elkaar vast te houden.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 30 augustus 2019
(<https://www.koletjanssen.be/blog/die-tijd-van-het-jaar/>)

**OPEN
MOMENTEN
DAG**

**OP STAP MET SINT-ROCHUS
IN BINKOM: EN ROUTE!**

ZONDAG 8 SEPTEMBER 2024
10-18 U

- Tentoonstelling met gids in de kapel
- Bezoek aan de Sint-Rochusbron
- 14u30: Lezing door Binkomse pelgrim Luc Vandegaer over zijn pelgrimstochten naar Santiago de Compostela
- Drank en versnapering door KIVI

📍 Sint-Rochuskapel Meenselstraat Binkom

ZATERDAG 7 SEPT. 2024
19 U

OPENINGSVOND

Heemkundige Kring Libbeke vzw en gemeente Lubbeek nodigen u van harte uit in de Sint-Rochuskapel.

📄 Inschrijven noodzakelijk via: cultuur@lubbeek.be

De dodencel van pater Maximiliaan Kolbe - vervolg van pagina 1

De ingang van Auschwitz

De dodencel van pater Maximiliaan Kolbe

Priester Damian Broda kent de Poolse Leuvense gemeenschap in Heverlee en verbleef al meerdere malen in de pastorie van Heverlee. Vorig jaar was hij nog met twintig jongeren op weg naar de Wereldjongerendagen in Porto. Ik heb hen opnieuw mogen ontmoeten die dagen. Nu was hij twee dagen mijn gids in Cieszyn en omgeving. Hij gaf mij een goed beeld van het werk van een priester in de Poolse Kerk en het leven van een priester ginder. Dat houdt het samenleven met andere priesters om te beginnen in. Net als in Oswiecim leven in Cieszyn priesters in een grote pastorie samen. Zij hebben elk hun taak in

een groter gebied. Damian is leraar en houdt zich veel met jongeren

bezig. Priester Adrian was er ook bij op weg naar Porto. Nu was hij met 250 parochianen op pelgrimage naar Czestochowa. Weer dat bedevaartement. Sommige Polen doen de tocht zelfs vanuit de andere kant van het land en leggen 600 kilometer af. Onderweg slapend bij gezinnen of in parochielokalen. Zelf rijden Damian en ik de 150 kilometer met de auto naar Czestochowa. We laten het niet na de parochianen onderweg te groeten. Czestochowa is natuurlijk bekend voor zijn icoon van de Moeder Gods. Hier komen jaarlijks honderdduizenden mensen bidden in het klooster van Jasna Gora. Hier kan je het hart van gelovig Polen horen kloppen. Damian loodst mij via gangen en trappen naar de sacristie om uiteindelijk onder de icoon van de Madonna uit te komen. Priesters hebben het recht, wel op vraag, om onder de icoon te

bidden. Het is een royale eer voor mij. Wie Krakow bezoekt mag niet nalaten om naar Czestochowa door te rijden. Het is een prachtige plek. Op een andere wijze dan in Oswiecim verstil je hier samen met de honderden bedevaarders. Je voelt het. Ik raak niet uitverteld. Ik zou het nog kunnen hebben over de verrassing van de ontmoeting met pater Damian Kopyto in Kokotek op bezoek bij zijn familie, en met andermaal een warme ontvangst, ontmoetingen met vrienden van Mariusz en Kasia en tafelmomenten met Poolse collega's. Ik besluit echter op de 'Brug van de Verbondenheid' tijdens een langere stadswandeling.

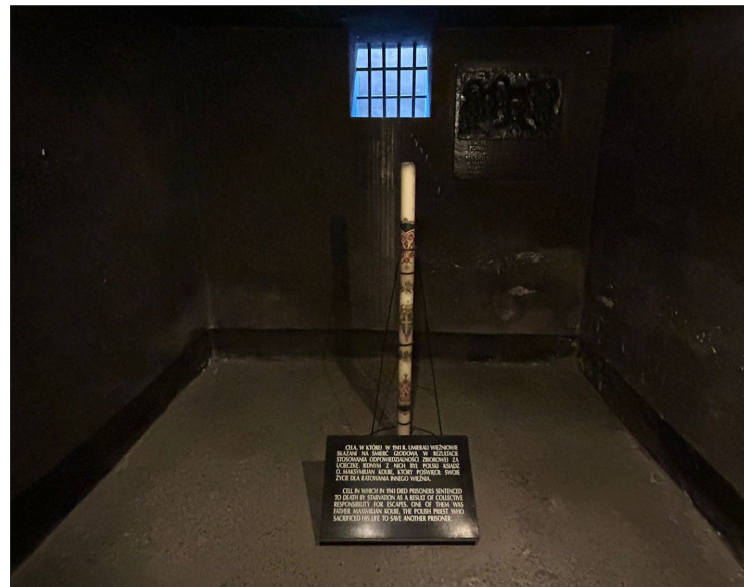
Cieszyn ligt half in Polen, half in Tsjechië. Jaarlijks ontmoeten parochies van weerskanten van de grens elkaar hier om nadien in processie naar de ene of de andere kant te gaan en samen te vieren. Op deze brug schudden Damian en ikzelf mekaar de hand. Wij zijn blij een brug van verbondenheid te kunnen maken tussen de Poolse en Belgische Kerk. Op zondag 1 september zal dat in Heverlee niet anders zijn.

Deken Patrick

Zie nog enkele impressies hieronder.

De ingang van Birkenau

De dodencel van pater Maximiliaan Kolbe

Aan de kerk van Maximiliaan Kolbe

Protest op de universiteit van Krakow

Met de Poolse jongeren van de Wereldjongerendagen

Bij de ingang van het klooster van Jasna Gora

MARIA-TENHEMELOPGENOMEN

Maria, jouw tenhemelopneming is een mooi cadeau, je door God gegeven omwille van je enthousiast fiat, je geduldig vertrouwen, je moederlijke draagkracht.

Maria, mijn broosheid leg ik in jouw handen. Door jouw tenhemelopneming mag ik erop vertrouwen dat jij mijn vreugde én mijn verdriet bij de Vader brengt.

Maria, op het feest van jouw tenhemelopneming brand ik een kaars en leg ik bloemen bij je beeld, uit dankbaarheid omdat jij een brugfiguur wil zijn tussen hemel en aarde, tussen God en mij.

De Preekstoel met Luk Vanmaercke

Op 8 augustus was Luk Vanmaercke de derde gast van de derde editie van De Preekstoel in onze abdijkerk.

Als catechist in onze parochie begeleidt hij al 27 jaar jongeren op de weg naar hun vormsel. Sinds kort betreft hij ook de ouders daar wat nauwer bij. Dat verloopt aanvankelijk wat onwennig, maar aan het eind van een bijeenkomst, zie je ze stralen, zo klonk het. Dat was ook het geval met de talrijke toehoorders na de getuigenis van Luk op de preekstoel en al zeker na de afsluitende drink in de pandtuintje.

Van opleiding is Luk politicoloog. Hij werkte 23 jaar achter de schermen van de Belgische en Europese politiek en was van 2015 tot eind 2022 hoofdredacteur van Kerk & Leven. Sinds 2023 is hij verbonden aan de KU Leuven (Faculteit Theo-

logie en Religiewetenschappen) en doet hij onderzoek naar innovatie en vitaliteit in lokale geloofsgeenschappen, meer bepaald naar de projecten die deelnemen aan Space for Grace.

Het mag dan zo zijn dat "iedereen gelooft", de titel van zijn in 2019 verschenen boek, maar niet iedereen krijgt de kans om te getuigen over zijn of haar geloof op de Vlierbeekse Preekstoel. Voor Luk was die eer wel weg gelegd. In een afgemeten half uur kregen we zijn antwoord op de vraag "wat betekent het voor mij als ik zeg 'ik ben christelijk gelovig'".

Sleutelwoorden zijn voor hem "onvoorwaardelijke liefde", "barmhartigheid" en "oetmoed". Liefde is het uitgangspunt, een onvoorwaardelijke liefde. Ook als het fout gaat, blijft de liefde overeind.

Zo bemint God de mens, zo wordt de mens uitgenodigd zijn medemens te beminnen. In zichzelf naar geluk zoeken, toch vaak de klemtoon vandaag, levert niets op. Geluk en levensbestemming vind je door te behoren tot een groter geheel. We staan er niet alleen voor. In de barmhartigheid ontmoeten het hart (dat vergiffenis schenkt) en het verstand (dat hoopt dat het zelf ook vergiffenis zal krijgen) mekaar.

Oetmoed, ook wel nederigheid, bescheidenheid, is daarbij op zijn plaats. We zijn allemaal naakt geboren en alles wat we hebben, hebben we gekregen, ook al hebben we er hard voor gewerkt. Je onvoorwaardelijk bemind weten, is een fantastische gedachte, samengevat in de woorden uit het evangelie van Mattheüs "Ziet ik ben bij u". Zelf die onvoorwaardelijke lief-

de mogen uitdragen is een blijvende uitdaging. Zo besloot Luk zijn getuigenis.

Voor en na gaven onze huisorganist Paul Van Hooff en huisfluitiste Odette Meyers het beste van zichzelf met orgel- en blokfluitmuziek. Ditmaal kozen ze voor een staalkaart aan bewerkingen van zeste-eeuwse muziek voor huwelijken en begrafenissen, van James Last over Ennio Morricone tot Elton John.

Kortom, aan stof tot napraten geen gebrek tijdens de afsluitende drink in de pandtuintje. Meer info : https://www.abdijvanvlierbeek.be/de-preekstoel/?pag_titel_nl_link=depreekstoel

Tekst © Hans Smeyers

... het operettegezelschap, dat was mijn liefste hobby

Mariette Rega (rechts op beide foto's), prima stem in het Sint-Franciscuskoor
Wie is Mariette Rega?

Ik ben geboren op 13 juli 1931 in Tienen. Ik was de oudste van 15 kinderen. Ik heb nog vier zussen en drie broers. Wij komen uit een warm nest. Vader en moeder waren een hecht koppel, zij zagen mekaar heel graag en ze waren altijd voor ons in de weer.

's Zondags maakte mijn vader een hele grote pot soep en hij poetste alle schoenen. Mijn moeder is helaas vroeg gestorven, zij was maar 56 jaar en vader is 80 geworden.

Toen ik 14 jaar was ging ik werken

in de kousenfabriek Herve & frère in Tienen. Toen ik 21 werd begon ik te werken bij Philips in Leuven en woonde ik in de ridderstraat. Al jong waren ballet en toneel mijn hobbies. Vandaar kwam ik terecht in het operettegezelschap van Tienen. Ik heb veel rollen gespeeld in "Het Witte Paard".

We speelden niet alleen in Tienen, maar ook in Diest, Bunsbeek en Halle-Booienhove. Altijd voor volle zalen en er waren vaak achttien voorstellingen.

Ik kreeg de hoofdrol in "De Lustige Weduwe" en in "Het Blauwe Masker" alsook in "Victoria en haar hu-

zaar".

Ik heb meer dan veertig jaar gezongen en gespeeld in het operettegezelschap, dat was mijn liefste hobby. Ik gaf ook balletles in Bunsbeek, Outgaarden en Halle-Booienhove.

Toen de Philipsfabriek sloot, runde ik een café in Tienen. Mijn ex-man leerde ik kennen in een operette als tegenspeler. Ik was er 25 jaar mee getrouwd, maar hij heeft me verlaten voor een jongere vrouw. Ik had veel gespaard voor een villa in Spanje, maar bij de scheiding kreeg hij die villa toegewezen. Na een jaar was die al verkocht!

Mariette, hoe heb je je huidige Amerikaanse man leren kennen?

Ik ben Edward tegengekomen op de Grote Markt in Leuven, waar ik op een terras een koffie wou drinken. Hij sprak me aan omdat hij vond dat ik mooi gekleed was (Ik maak mijn kleren nog altijd zelf). Helaas kon ik toen nog maar enkele woordjes Engels.

Hij vertelde dat hij uit Kentucky kwam en af en toe hier was voor zijn werk bij IMEC (Interuniversitair Micro-Elektronica Centrum). Wij waren beiden gescheiden en

hadden geen kinderen. Ik was toen al in de 70. Wij verstonden mekaar met veel gebaren en mimiek. Hij bewonderde het stadhuis en vroeg me of er nog meer prachtige gebouwen waren in Leuven. Hij volgde me door de Tiensestraat via het Herbert Hooverplein naar het Ladeuzeplein, waar we voor de universiteitsbibliotheek stonden. Ik vertelde dat die wederopgebouwd was na de grote brand in WO2 en dat Amerika veel geld gegeven had.

Daarna bood hij mij nog een koffie aan in de Windsor en vroeg mijn telefoonnummer.

Telkens als hij in België was gingen we samen iets eten. Alhoewel er een oceaan tussen ons was, heeft hij me niet meer laten gaan. Soms vroeg hij om naar Zaventem te komen als hij ergens in Europa moest werken en dan gingen we samen.

Na een lange LAT-relatie (LAT staat voor 'living apart together') zijn we in 2010 getrouwd en is hij voorgoed bij mij ingetrokken.

Ik hou van Edward, mijn lieve, rustige echtgenoot. We wreef ment to be together, he was my destiny.

Dank je wel Mariette voor dit interview.

Maria Van Eepoel

(c) Foto's Thierry Van Craenem

Viering Don-Boscogemeenschap donderdag 15 augustus 2024

Inleiding

Vandaag is het volgens de traditionele kalender van het liturgisch jaar Maria Hemelvaart of iets plechtiger: Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart.

Zeker in de Kempen een dag waarop moeders in de bloemen worden gezet. En dat mag hier ook gerust gebeuren. En toch ga ik een lans breken om niet alleen de moeders, maar alle vrouwen en alle mannen in de bloemen te zetten.

We kijken van op een veilige af-

stand eerst naar een bulderpreek van Jeremia.

Lector: Eerste lezing: Jeremia 3, 1-5

Oproep om terug te keren naar de HEER

'Stel dat een man zijn vrouw wegstuurt, en zij bij hem weggaat en de vrouw van een ander wordt, kan hij haar dan terugnemen? Wordt het land dan niet ontwijd?

Maar jij hebt met talloze minnaars overspel gepleegd, en je wilt toch

weer bij Me terugkomen? – spreekt de HEER.

Kijk naar de kale heuvels, waar ben je niet beslapen? Je wachtte je minnaars op langs de weg, zoals een Arabier op de uitkijk in de woestijn. Je hebt dit land ontwijd met je overspel, je schandelijk gedrag. Daarom bleven de regens uit, is de lenteregen niet gekomen. Toch hield je de brutale blik van een hoer, je toonde geen enkele schaamte.

Maar nú roep je Mij aan. Je zegt "vader" tegen Mij, en zegt: "U bent de geliefde van mijn jeugd, uw woede gaat voorbij, niet eeuwig duurt uw toorn."

Zo spreek je, maar onverdroten ga je voort, je blijft je schanddaden be-

Evangelie: Marcus 12, 41-44

Hij ging tegenover de offerkist zitten en keek hoe de mensen er geld in wierpen. Veel rijken gooiden veel geld in de kist. Er kwam ook een arme weduwe, die er twee muntjes in gooide, ter waarde van niet meer dan een quadrans. Hij riep zijn leerlingen bij zich en zei tegen hen: 'Ik verzeker jullie: deze arme weduwe heeft meer in de offerkist gedaan dan alle anderen die er geld in hebben gegooid; want die hebben gegeven van hun overvloed, maar zij heeft van haar armoede alles gegeven wat ze had, haar hele levensonderhoud.'

Hermien: duiding en Lezing uit de Romeinenbrief 12, 1-2

Regelmatig wordt hier de feministische kaart getrokken. Soms in die mate, dat vrouw-zijn haast een ideaal of een conditio sine qua non wordt om überhaupt volwaardig

mens te zijn. In ieder geval: soms bekruipt mij de gedachte: wat voelen en denken de mannen die hier zitten? Ja, ik denk nog lekker onderwets in XX-en en XY-en, vergeef het mij.

En dus vond ik het tijd om hier wat licht te laten op schijnen: in het Eerste Testament wordt het beeld van een vrouw heel vaak metaforisch gebruikt. Vaak wordt daarmee het volk Israels aangeduid, zowel om het te prijzen als om het te berispen of tot de orde te roepen.

Bij Jeremia is Israel een overspelige vrouw. Een mogelijke lezing van het Hooglied maakt van Israel een stralende, betoverende en beminnelijke bruid van een goddelijke echtgenoot. Het gaat hier dus niet letterlijk over X-en en Y-en.

En zelfs in het stukje evangelie, waar de schrijver aangeeft dat Jezus

letterlijk een vrouw observeert. En waar wij als eerwaarde lezers ons bewust zijn van de dubbel precarie situatie van weduves in die tijd, gaat het niet over X-en en Y-en. Het gaat over mensen die proberen te stappen zoals God de mens graag ziet stappen. Al is het een stapje met een keer, al zijn het strompelende aarzelende stapjes, als het maar een stap is.

Ik lees -als afsluiter en als motivator- nog even een stukje uit de Romeinenbrief, dat ik te horen kreeg op een uitvaart onlangs.

"Ik smeed u om u in dienst van God en de mensen te stellen. Stem uw gedrag niet af op deze wereld. Wordt andere mensen, met een nieuwe visie. Dan zijt ge in staat om uit te maken wat God van u wil, en wat goed is, wat zeer goed is en volmaakt."

